

у собі велику кількість загроз і викликів найрізноманітнішого характеру.

По-друге, в сучасному безпекознавстві, що є міждисциплінарною наукою про безпеку, існує досить велика кількість подекуди суперечливих підходів у сферах дослідження проблем національної безпеки держави. Зокрема, це виявляється у великій кількості різноманітних дефініцій та точок зору стосовно сутності національної безпеки держави.

По-третє, взагалі поняття «національна безпека» має велику кількість вимірів та аспектів, різниця між якими полягає в тому числі і у відповідних позиціях, з яких розглядається дане питання.

Доречно звернути увагу також на те, що комплексне дослідження феномена національної безпеки передбачає врахування різних, навіть суперечливих точок зору і підходів у даній сфері, які у критичному поєднанні значною мірою доповнюють одна одну. Забезпечення високого рівня захищеності національних інтересів, за якого створюються належні умови для стабільного розвитку особистості, суспільства та держави, є завданням політики національної безпеки держави. При цьому важливою умовою ефективності цієї політики є пріоритет несилових шляхів захисту національних інтересів та цінностей, які покладені в їх основу.

Список використаної літератури

1. Ліпкан В.А. Національна і міжнародна безпека в визначеннях та поняттях / В.А. Ліпкан, О.С. Ліпкан, О.О. Яковенко. – К. : Текст, 2006. – 256 с.
2. Кондратьєв Я.Ю. Концепція національної безпеки України: теоретико-правові аспекти зарубіжного досвіду / Я.Ю. Кондратьєв, В.А. Ліпкан. – К. : Національна академія внутрішніх справ України, 2003. – 20 с.
3. Бодрук О.С. Структури воєнної безпеки: національний та міжнародний аспекти / О.С. Бодрук. – К., 2001. – 300 с.
4. Ліпкан В. А. Теорія національної безпеки : [підручник] / В.А. Ліпкан. – К. : КНТ, 2009. – 631 с.
5. Закон України «Про основи національної безпеки України» // Відомості Верховної ради України. – 2003. – № 39. – Ст. 351. Наукові праці. Випуск 143. Том 155 46
6. Теоретико-методологічні засади забезпечення національної безпеки держави у її визначальних сферах : монографія / [В. Ю. Богданович, А.І. Семенченко, Ю.В. Єгоров, О.О. Бортник]. – К. : Видавництво Кий, 2007. – 370 с.
7. Циганов В.В. Національна безпека України : [посібник] / В.В. Циганов. – Національна академія внутрішніх справ України. – К., 2004. – 100 с. 16. Косов Ю.В. Безопасность: геополитический аспект [Електронний ресурс] / Ю.В. Косов.

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ У ШКОЛЯРІВ ЕЛЕМЕНТІВ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ

*Улько А.В.
м. Полтава*

Анотація. У статті наведено основні проблеми формування у школярів елементів безпеки життєдіяльності у процесі навчання. Вирішення проблем безпеки життєдіяльності і набуття нових знань допоможе дітям не лише усвідомити знання, уміння і навички під час процесу навчання, але і в позаурочний час; навчить застосовувати ці знання у практиці під керівництвом вчителя.

Ключові слова: школярі, безпека, безпека-життєдіяльності, компетенції безпеки життєдіяльності.

Керуючись документами, що регламентують діяльність ДНЗ (Закони України «Про дошкільну освіту», «Про охорону дитинства», «Про попередження насильства в сім'ї», Конвенція ООН «Про права дитини»), треба зазначити: провідним завданням сучасної системи освіти є виховання дитини в дусі відповідного ставлення до власного здоров'я, безпеки життя, здоров'я оточуючих як найвищої індивідуальності та суспільної цінності. Навчання дітей основ безпеки життєдіяльності є одним з головних напрямків освітнього процесу. Зважаючи на те, що з кожним роком збільшується кількість травмованих дітей, постала потреба в систематичній роботі з учнями для формування в їх свідомості стереотипів безпечної поведінки в життєвому середовищі.

Безпека — це такі умови, в яких перебуває складна система, коли дія зовнішніх факторів і внутрішніх чинників не призводить до процесів, що вважаються негативними по відношенню до даної складної системи у відповідності до наявних, на даному етапі, потреб, знань та уявлень.[2].

Безпека життєдіяльності дитини – це формування у неї свідомого ставлення до збереження особистого життя здоров'я шляхом надання теоретичних знань, практичних умінь, вправління у практичних ситуаціях. Головним завданням – педагогів і батьків – не залякувати дитину, а користуючись їх допитливістю, пояснювати основні правила поведінки при будь-якій небезпеці: не приховувати небезпечні речі та предмети, а навпаки в цікавій та пояснювальній формі ознайомити, навчити правильно користуватися ними. [3].

Розпочинаючи наше дослідження, ми виділили такі головні проблеми формування у дітей елементів безпеки життєдіяльності як:

1) Під час перебування у навчальному закладі, учні порушують правила безпеки: бігають, штовхаються, кричать, влаштовують неконтрольований, метушливий рух і рухові ігри, що можуть привести до падіння та травмування, провокують словами та рухами агресивну поведінку, що може призвести до бійки та травмування.

2) Учні старших класів у навчальному закладі носять із собою колючо-ріжучі предмети(ножі, голки, тощо).

3) На уроках підвищеної небезпеки(фізичного виховання, трудового навчання, ритміки) не виконують правила та вправи безпеки, задані вчителем.

4) Під час занять у кабінетах підвищеного рівня небезпеки(комп'ютерному класі, фізики, хімії, ритміки, спортивній залі, трудових майстернях) учні нехтують інструктажем вчителя, щодо правил безпеки, і приступають до занять перед ним.

5) Небезпечно поводить під час прогулянок на шкільному подвір'ї, біля вікон, в туалеті, їдальні, на сходових маршах.

6) Не дотримуються правил дорожнього руху під час переходу проїзної частини дороги, регульованого і нерегульованого перехрестя дороги, майдану.

Метою роботи школи з безпеки життєдіяльності є формування в учнів свідомого ставлення до свого життя і здоров'я, оволодіння основами здорового способу життя, життєвими навичками безпечної для життя і здоров'я поведінки. Щоб запобігти цьому, педагогам треба добирати такий зміст, форми роботи, які б дозволили відчувати дитині не лише цінність свого життя та здоров'я, а й свої можливості у зміцненні та збереженні його, підготували до чітких дій у небезпечних ситуаціях; сприяли вихованню самостійності та відповідальності; не допускали виникнення почуття страху.[3].

Проаналізувавши основні проблеми формування у дітей безпеки життєдіяльності, ми визначили, якими основними навичками безпеки життєдіяльності повинна володіти дитина:

- зберігати власну оселю від потрапляння до неї зловмисників;
- дотримуватися безпечної поведінки в побуті (пожежа, пошкодження електричного обладнання, газо- і водопостачання тощо);
- безпечно поводитися під час ігор, на перервах, у спортивній залі, їдальні,

близько вікон, біля туалету, на сходових маршах, на шкільному подвір'ї;

- передбачати наслідки власних негативних дій;
- під час перерви перебувати біля вихователя або наставника класу;
- виконувати вимоги внутрішнього розпорядку та режиму навчального закладу;
- вишикуватися для остаточної перевірки наявності учнів при поверненні з перерви та прогулянки впродовж навчального дня;
- переходити дорогу з обмеженою оглядовістю, за несприятливих умов, за умови активного руху транспорту;
- дотримуватися правил безпечної поведінки біля залізничного переїзду та переходу залізничної колії;
- чітко виконувати вказівки вихователя або наставника класу. Без його дозволу не можна заходити або виходити з приміщення;[1].

Школа – це великий простір дитини, в якому вона знаходить майже більшу 75% свого часу, тому саме вона повинна давати ті знання та вміння організовувати своє життя, берегти його від різних небезпек. Сучасний вчитель має володіти не тільки знаннями свого предмета та методикою його викладання, але й мати вміння, навички, ціннісні орієнтири щодо формування у школярів здоров'язбережувальної функції та компетенцій безпеки життєдіяльності.

Список використаної літератури

1. Бібік Н. Основи здоров'я в початковій школі : метод. коментар / Н. Бібік, Н. Коваль // Початкова школа. – 2005. – № 10.
2. Заплатинський В. М. Логіко-детермінантні підходи до розуміння поняття «Безпека». Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини. / [редкол.: П.С. Атаманчук (відп. Ред.) та ін.]. – Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2012. – Випуск 5. (–336 с.)
3. Гвоздій С.П. Перспективи та проблеми у підготовці майбутніх учителів «Основ безпеки життєдіяльності людини» / С.П. Гвоздій // Таврійський вісник освіти. – 2005. – № 2 (10). – С. 126–130.

МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Тилик С.В.
м. Полтава

Анотація. Стаття присвячена висвітленню проблеми тероризму, виникненню та його поширенню. Проаналізовані різні підходи щодо основних його характеристик і специфіки.

Ключові слова: тероризм, глобалізація, релігія, міжнародна безпека.

На сучасному етапі людство зіткнулося з небезпекою міжнародного тероризму. Термін «міжнародний тероризм» використовується з 70-х рр. ХХ ст. У кодексі злочинів проти світу і безпеки людства ООН він визначається як «вчинення, організація, сприяння здійсненню чи фінансуванню заохочення агентами чи представниками однієї держави актів проти іншої держави».

Міжнародний тероризм діє у «місці», не має чіткого вираження бойових порядків, не виявляє себе до самого моменту вчинення злочинних дій, використовує найбрутальніші і найнесподіваніші прийоми, активно і цілеспрямовано спекулює на низьких почуттях і вадах людей. Терористична діяльність у сучасних умовах характеризується такими ознаками:

- широким розмахом;